

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Zuzany Bystřické a soudců JUDr. Faisala Husseiniho, Ph.D., a Mgr. Petra Pospíšila v právní věci žalobce: **M. K.**, zastoupeného JUDr. Jiřím Adamcem, advokátem se sídlem Za Poštou 112, 698 01 Veselí nad Moravou, proti žalovanému: **Krajský úřad Zlínského kraje**, se sídlem třída Tomáše Bati 21, 761 90 Zlín, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 20. 11. 2015, č. j. KUZL/68545/2015, sp. zn. KUSP/68545/2015/PŽÚ/Du,

t a k t o :

- I. Rozhodnutí Krajského úřadu Zlínského kraje ze dne 20. 11. 2015, č. j. KUZL/68545/2015, sp. zn. KUSP/68545/2015/PŽÚ/Du, **se ruší** a věc **se vrací** k dalšímu řízení žalovanému.
- II. Žalovaný **je povinen** zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku 9.800 Kč, a to k rukám jeho advokáta JUDr. Jiřího Adamce do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

[1] Výše označeným rozhodnutím žalovaný na základě stížnosti žalobce přezkoumal postup obce Podolí (dále též „povinný subjekt“ či „správní orgán prvního stupně“) při vyřizování jeho žádosti o informace ze dne 24. 8. 2015 a v souladu s ust. § 16a odst. 6 písm. a) zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím (dále jen „zákon o svobodném přístupu

k informacím“) postup obce Podolí při vyřizování žádosti žalobce o poskytnutí informací potvrdil.

[2] Žalovaný v odůvodnění svého rozhodnutí uvedl, že povinný subjekt poskytl žalobci požadované informace v rozsahu stanoveném zákonem o svobodném přístupu k informacím. Stran námitek týkajících se prací provedených na mokřadu v obci Podolí a jejich úhradě (bod 3. žádosti) žalovaný uvedl, že žalobce se v žádosti dotazoval především na vícepráce a méně práce u předmětné stavby. Pokud povinný subjekt dle svého sdělení žádné takové práce neuhradil, nemá žadateli jaké informace poskytnout. Zdůraznil, že žalobce svou žádost neformuloval zcela jasně, ale pro povinný subjekt nepřehledně, jelikož nebylo zřejmé, zda jej zajímaly informace ve vztahu k vícepracím či méně pracím, nebo i k jiným pracím na uvedené stavbě. Pokud formulace žádosti ve svém důsledku umožňuje různé varianty vyřízení, pak nelze volbu jedné z variant přičítat povinnému subjektu k tíži. K bodu 4. žádosti žalovaný uvedl, že je mu z úřední činnosti známo, že žalobci byly poskytnuty smlouvy a dohody uzavřené obcí Podolí od 1. 11. 2014 do 31. 12. 2014. Vytváření seznamu takových smluv a dohod, pokud tento neexistuje, lze podle jeho názoru považovat za vytváření nové informace. Některé informace navíc lze vyčíst přímo ze smluv samotných. K vyřízení bodu 6. žádosti o informace žalovaný uvedl, že povinný subjekt žalobci poskytl informaci o tom, že šéfredaktorkou zpravodaje je paní Z. K. Pokud se týká poskytování informací o autorech článků, žalovaný připustil, že k tomuto se povinný subjekt přímo nevyjádřil, nicméně pokud se jedná o fyzickou osobu, nelze v režimu zákona o svobodném přístupu k informacím tuto informaci poskytnout a v ostatním lze žalobce odkázat na zákon č. 46/2000 Sb., o právech a povinnostech při vydávání periodického tisku. Co se týče zařazování příspěvků autorů do zpravodaje, pokud k tomuto neexistuje žádný dokument, nelze jej ani poskytnout. Nad rámec uvedl, že mezi dokumenty poskytnutými žalobci jsou i pravidla pro vydávání obecního zpravodaje. Jako nedůvodné shledal žalovaný i námitky stran neposkytnutí informace uvedené pod bodem 7. žádosti. Žalovaný připustil, že na základě nyní podané žádosti žalobce tuto informaci neobdržel, nicméně ji obdržel na základě své žádosti ze dne 5. 1. 2015, smysl a účel zákona tedy byl naplněn. Povinný subjekt sice mohl v této části žádost odmítnout, jednalo by se však o formalistický přístup. K námitce týkající se znečitelnění některých údajů v zápisech žalovaný uvedl, že pokud se povinný subjekt rozhodl pro anonymizaci, nepostupoval v rozporu se zákonem. K bodu 8. žádosti žalovaný uvedl, že je mu z úřední činnosti známo, že žalobci byla dříve zaslána kopie zápisu z 1. jednání finančního výboru obce Podolí, ze sdělení ze dne 9. 9. 2015 je přitom zřejmé, že k této záležitosti povinný subjekt žádné další informace nemá. Povinný subjekt mohl v tomto směru žádost odmítnout, na podstatě věci by to však nic neměnilo. Žalovaný neshledal důvodnými ani zbývající námitky týkající se bodů 1., 2. a 5. žádosti o informace.

II. Shrnutí argumentů obsažených v žalobě

[3] Ve včas podané žalobě žalobce navrhl, aby soud rozhodnutí žalovaného zrušil a současně přikázal žalovanému, aby rozhodl tak, že obec Podolí je povinna požadované informace poskytnout v souladu se zákonem. Žalobu směřoval proti těm částem rozhodnutí, které se vztahují k bodům 3., 4., 6., 7. a 8. žádosti o informace ze dne 24. 8. 2015.

[4] Předně žalobce namítal, že neobdržel kopie všech smluv a dohod, na základě kterých byly provedeny jakékoliv práce na mokřadech v obci Podolí v roce 2015 (viz bod 3. žádosti).

Namítal, že i pokud by povinný subjekt nepochopil z obsahu žádosti, že se žadateli jedná o všechny smlouvy, mohl tuto skutečnost pochopit ze stížnosti pro nesprávné vyřízení žádosti. Žalobce nesouhlasí s názorem žalovaného, že požadované informace obdržel. Trvá na tom, aby mu obec Podolí poskytla kopie všech smluv a dohod a jejich dodatků, na základě kterých byly provedeny práce na mokřadech vybudovaných v Podolí v roce 2015 + kopie faktur a jejich příloh, na základě kterých byly jakékoliv práce na mokřadech uhrazeny.

[5] Žalobce namítal, že neobdržel ani seznam všech smluv a dohod, které uzavřela obec Podolí od 1. 11. 2014 do 31. 12. 2014, ze kterého by bylo patrné identifikační označení každé dohody nebo smlouvy, pod kterým je obec Podolí eviduje, kdy a kým byla smlouva podepsána, s kým uzavřena a jaký byl předmět plnění (viz bod 4. žádosti). Namítal, že místo seznamu smluv a dohod mu byly poskytnuty pouze naskenované některé smlouvy a dohody, které byly v případě fyzických osob navíc znečitelněny. Žalobce nesouhlasí s tím, že by požadované informace obdržel a trvá na poskytnutí požadovaných informací tak, jak je uvedeno v žádosti. Přitom má za to, že požadované informace jsou v souladu s ust. § 8b zákona o svobodném přístupu k informacím.

[6] Dále žalobce namítal, že neobdržel informaci o tom, zda existuje nějaký zápis, záznam či jiný dokument o tom, že pověřená osoba rozhodla o zařazení či nezařazení příspěvků od jednotlivých autorů do zpravodaje obce, neobdržel ani informaci, kde je možné žádat informaci o tom, kdo je autorem článků (viz bod 6. žádosti). Žalobce nesouhlasí s tím, že by požadované informace obdržel a trvá na tom, aby mu obec požadované informace poskytla.

[7] Žalobce namítal, že neobdržel ani kopie zápisů a usnesení z 3. zasedání zastupitelstva obce Podolí, o které žádal (viz bod 7. žádosti). Nesouhlasil s názorem žalovaného, že požadované informace již obdržel na základě své žádosti ze dne 5. 1. 2015. Žalobce popřel, že by se žádost o informace ze dne 24. 8. 2015 shodovala se žádostí ze dne 5. 1. 2015, v žádosti ze dne 24. 8. 2015 bylo oproti žádosti ze dne 5. 1. 2015 požádáno navíc o usnesení z 3. zasedání zastupitelstva obce Podolí, která nebyla nikdy žalobci poskytnuta. Dále žalobce zdůraznil, že zákon o svobodném přístupu k informacím nevylučuje možnost opakovaného požádání o poskytnutí stejné informace. V daném případě má opakovaná žádost ten význam, že nově poskytnutá informace by měla být zaslána do datové schránky žalobce, což se v podstatě rovná úředně ověřené kopii (na rozdíl od dříve poskytnutých prostých listinných kopií, jejichž věrohodnost může být zpochybněna). Žalobce trvá na tom, aby mu byla poskytnuta kopie usnesení z 3. zasedání zastupitelstva obce Podolí ze dne 12. 12. 2014 včetně všech příloh zápisu a usnesení.

[8] Konečně žalobce namítal, že neobdržel informace o tom, jaká opatření učinila Obec Podolí poté, co finanční výbor obce ve svém zápisu uvedl, že nebyly dodrženy náležitosti smlouvy o zimní údržbě komunikací v obci Podolí (viz bod 8. žádosti). Žalobce nesouhlasí s názorem žalovaného uvedeným v napadeném rozhodnutí. Popírá, že by mu povinný subjekt poskytl všechny požadované informace na základě předešlých žádostí o informace, neboť mu nikdy předmětné informace nebyly poskytnuty. Žalobce trvá na tom, aby mu obec Podolí poskytla informaci o tom, jaká opatření obec učinila a kopii dokladů, které se vztahují k opatřením, která obec učinila. Žalobce se domnívá, že obec Podolí žádná opatření neučinila a svým nezákonným postupem při poskytování informací tuto skutečnost zastírá.

[9] Žalobce poukázal na negativní postoj žalovaného k žadateli o informace a k institutu žádosti o informace, o které je možné žádat podle zákona o svobodném přístupu k informacím. Žalovaný dle žalobce nebral v úvahu, že existují povinnosti orgánů veřejné správy postupovat při všech jednáních transparentně, poskytovat informace a dodržovat zásady správního řízení. Povinný subjekt podle jeho názoru vnímá žádosti o informace jako potenciální hrozbu, která by mohla ukázat na jeho nezákonný postup a chyby v práci. Jako nevhodné považuje žalobce vyjádření žalovaného, že právo na informace neznamená neomezené právo občana na uspokojení osobní zvědavosti. O přístupu Zlínského kraje k poskytování informací svědčí podle žalobce i internetová anketa, v níž Zlínský kraj získal anticenu ZAVŘENO za odpírání poskytování informací.

III. Vyjádření žalovaného k žalobě

[10] Ve vyjádření k žalobě žalovaný především odkázal na odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí. K námitkám týkajícím se bodu 3. žádosti uvedl, že ze strany povinného subjektu byla žádost vyřízena odpovídajícím způsobem. Na žalovaném ani na povinném subjektu podle jeho názoru nespočívá povinnost, aby domýšleli, jaký okruh informací žalobce požadoval. Žalovaný vycházel z textu žádosti a v návaznosti na to byl postup povinného subjektu shledán správným. K bodu 4. žádosti žalovaný uvedl, že vytváření seznamu jen za účelem poskytnutí informací by znamenalo vytváření nové informace ve smyslu ust. § 2 odst. 4 zákona o svobodném přístupu k informacím. Navíc kopie smluv a dohod byly žalobci poskytnuty na základě jeho předchozí žádosti ze dne 11. 5. 2015, přičemž ve stížnosti tehdy nenamítal nekompletnost poskytnutých informací. K bodu 6. žádosti žalovaný odkázal na své vyjádření v napadeném rozhodnutí. K bodu 7. žádosti žalovaný uvedl, že si u povinného subjektu ověřoval tvrzení, že žalobce usnesení i zápis z 3. zasedání zastupitelstva obce Podolí obdržel v souvislosti s vyřizováním přechodí žádosti o informace, žalovaný tedy neměl pochybnost o tom, že se tak nestalo. Ačkoli žalobce dříve žádal jen kopii zápisu ze zasedání zastupitelstva, dle tvrzení povinného subjektu mu bylo zasláno i usnesení z téhož zasedání zastupitelstva. K bodu 8. žádosti žalovaný odkázal na odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí a na spisový materiál týkající se žádosti žalobce ze dne 11. 5. 2015. Žalovaný se ohradil proti tvrzení žalobce, že má mít za to, že postup žalobce je vůči povinnému subjektu šikanózní. Za negativní postoj žalovaného k žalobci podle něj nelze považovat tvrzení uvedené v napadeném rozhodnutí, že právo na informace nelze chápat jako neomezené právo občana na uspokojení osobní zvědavosti a zvědavosti. Žalovaný rovněž nesouhlasí s tím, že by se svým postupem měl snažit utajovat některá pochybení povinného subjektu. K žalobcem zmíněné anticeně ZAVŘENO žalovaný uvedl, že tato nemá žádnou souvislost se žádostí žalobce, jelikož se jednalo o hodnocení Zlínského kraje jako povinného subjektu, nikoli žalovaného v pozici oprávněného k rozhodování o stížnostech a odvoláních podaných dle zákona o svobodném přístupu k informacím.

[11] Z uvedených důvodů žalovaný navrhl soudu žalobu zamítnout.

IV. Posouzení věci soudem

[12] Zdejší soud, v souladu s § 51 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále též „s. ř. s.“) bez nařízení jednání přezkoumal v mezích žalobních bodů napadené rozhodnutí

žalovaného, včetně řízení předcházejícího jeho vydání, jakož i postup povinného subjektu při vyřizování žádosti žalobce o informace, a shledal, že **žaloba je důvodná**.

[13] Předmětem soudního přezkumu je rozhodnutí, kterým žalovaný potvrdil postup správního orgánu prvního stupně při vyřizování žádosti žalobce o informace ze dne 24. 8. 2015. Ačkoli žádost o informace obsahovala 8 bodů, žaloba směřuje toliko proti postupu správních orgánů týkajícímu se bodů 3., 4., 6., 7. a 8. žádosti, soud tedy přezkoumal napadené rozhodnutí pouze v tomto rozsahu.

[14] Předně soud nepřisvědčil námitce, že žalobci nebyla poskytnuta kopie zápisů a usnesení z 3. zasedání zastupitelstva obce Podolí (viz bod 7. žádosti).

[15] Pod bodem 7. žádosti o informace žalobce žádal o poskytnutí kopií zápisů a usnesení ze všech zasedání zastupitelstva obce Podolí, včetně příloh, které se uskutečnily od 1. 11. 2014 do 31. 3. 2015 a dále kopie zápisu a usnesení zasedání zastupitelstva ze dne 23. 7. 2015. Povinný subjekt žalobci požadované informace poskytl, s výjimkou kopie zápisu a usnesení z 3. zasedání zastupitelstva, k čemuž uvedl, že toto bylo poskytnuto 19. 1. 2015. Žalobci tedy lze přisvědčit v tom, že na základě žádosti o informace ze dne 24. 8. 2015 mu kopie zápisu a usnesení z 3. zasedání zastupitelstva obce Podolí poskytnuta nebyla. Pokud mu však byly tyto informace poskytnuty již na základě žádosti žalobce o informace ze dne 5. 1. 2015 (o tomto tvrzení soud nemá důvod pochybovat), třebaže v této žádosti o informace žalobce výslovně nežádal o usnesení ze zasedání zastupitelstva, ale pouze o zápis z téhož zasedání, lze mít za to, že účel a smysl zákona o svobodném přístupu k informacím byl v daném případě naplněn. Je zjevné, že žalobce požadovanou informaci obdržel (přitom soud považuje za nerozhodné, zda se tak dělo v listinné podobě nebo prostřednictvím datové schránky), nebyl tak žádným způsobem zkrácen na svém právu na informace.

[16] Důvodnou soud neshledal ani námitku, že žalobci nebyla poskytnuta informace o tom, jaká opatření učinila obec Podolí poté, co finanční výbor obce ve svém zápisu uvedl, že nebyly dodrženy náležitosti smlouvy o zimní údržbě komunikací v obci Podolí (viz bod 8. žádosti), resp. doklady, které se k uvedeným opatřením vztahují. Povinný subjekt k předmětnému bodu žádosti o informaci uvedl „*všechny dostupné doklady Vám již byly poskytnuty v předešlých žádostech o informace*“, z čehož je zřejmé, že povinný subjekt nedisponuje žádnými dalšími doklady, než které již byly žalobci poskytnuty na základě předchozích žádostí o informace. Pokud žalobce popírá názor žalovaného, že by mu povinný subjekt poskytl všechny požadované informace na základě předchozích žádostí o informace, takovýto názor z napadeného rozhodnutí nevyplývá. Žalovaný v rozhodnutí neuvedl, že by žalobci byly všechny požadované informace na základě předchozích žádostí poskytnuty, ale pouze uvedl, že z tvrzení povinného subjektu je zřejmé, že k předmětné záležitosti žádné další informace nemá. Nelze souhlasit ani s polemikou žalobce, že Obec Podolí svým nezákonným postupem zastírá, že žádná opatření neučinila. Ze sdělení povinného subjektu, které bylo žalobci poskytnuto, lze dovodit, že jelikož k předmětné záležitosti neexistují žádné další doklady, nebyla ze strany obce Podolí učiněna ani žádná opatření. Povinný subjekt tedy neexistenci učiněných opatření žádným způsobem nezastíral. Soud se ztotožnil se žalovaným, že povinný subjekt měl v té části, ve které žalobci informaci fakticky neposkytl z důvodu její neexistence, správně žádost o informace rozhodnutím odmítnout, na podstatě věci by to však v tomto případě nic nezměnilo. Požadovanou informaci, tedy informaci, že v záležitosti

projednávané finančním výborem ze strany obce žádná opatření nebyla učiněna, totiž žalobce obdržel.

[17] Soud však shledal důvodnými námitky žalobce vztahující se k postupu správních orgánů při vyřizování zbývajících sporných bodů žádosti o informace (tj. bodů 3., 4., 6.).

[18] Pod bodem 3. žádosti o informace žalobce žádal povinný subjekt informace o vícepracích a méně pracích při výstavbě mokřadů v obci Podolí, které byly realizovány v roce 2015, včetně jejich vlivu na celkovou cenu za dílo, současně žádal o „kopie smluv a dohod a jejich dodatků, na základě kterých byly předmětné práce a vícepráce provedeny, případně méně práce neprovedeny“, dále žádal „kopie faktur a jejich příloh, na základě kterých byly jakékoliv práce a vícepráce na mokřadech, realizovaných v obci Podolí v roce 2015, uhrazeny“. Povinný subjekt k tomuto bodu konstatoval pouhé „žádné vícepráce a méně práce nebyly provedeny“. Žalovaný v napadeném rozhodnutí uvedl, že žalobce se v žádosti dotazoval především na vícepráce a méně práce u předmětné stavby. Pokud povinný subjekt žádné takové práce neuhradil, nemá ani žadateli jaké informace poskytnout. Žalovaný nadto vytkl žalobci, že svou žádost neformuloval zcela jasně, jelikož ze způsobu formulace požadavků není zřejmé, zda jej zajímaly informace pouze ve vztahu k vícepracím či méně pracím, nebo i k jiným pracím. Uvedl, že pokud žádost žadatele je učiněna způsobem, který umožňuje různé varianty vyřízení, pak volbu ani jedné z variant přičítat povinnému subjektu k tíži.

[19] Ačkoli žalovaný dospěl v napadeném rozhodnutí k závěru, že žádost žalobce nebyla formulována zcela jasně, soud má naproti tomu za to, že z formulace bodu 3. žádosti (zejména ze spojení „práce a vícepráce“, resp. „jakékoliv práce a vícepráce“) je zcela zřejmé, že žalobce požadoval po povinném subjektu nejen informace o vícepracích a méně pracích při výstavbě mokřadů v obci Podolí, ale rovněž kopie smluv a dohod, na základě kterých byly ne/provedeny jakékoliv práce na mokřadech a nejen vícepráce a méně práce. Stejně tak je zřejmé, že žalobce požadoval kopie faktur týkajících se nejen uhrazených víceprací, ale všech uhrazených prací na mokřadech. Pokud tedy povinný subjekt v reakci na žádost o informaci žalobci sdělil pouze to, že žádné vícepráce a méně práce nebyly provedeny, je zjevné, že žalobci nebyla poskytnuta informace, kterou požadoval, resp. byla mu poskytnuta pouze část požadované informace.

[20] Pod bodem 4. žádosti o informace žalobce žádal „seznam všech smluv a dohod, včetně smluv a dohod pracovněprávních a obchodních, které uzavřela Obec Podolí od 1. 11. 2014 do 31. 12. 2014“, z nichž má být patrné identifikační označení každé dohody či smlouvy, a také, kdy a kým byla taková dohoda za obec podepsána, s kým byla uzavřena a jaký byl předmět smlouvy. Povinný subjekt v reakci na tento bod žádosti uvedl: „Smlouvy a dohody Vám byly poskytnuty. Za obec Podolí smlouvy podepisuje starostka obce.“ Žalovaný v rozhodnutí o stížnosti žalobce uvedl, že je mu z úřední činnosti známo, že žalobci byly v kopii poskytnuty smlouvy a dohody uzavřené obcí Podolí od 1. 11. 2014 do 31. 12. 2014. Dále uvedl, že vytváření seznamu smluv a dohod, pokud neexistuje, lze považovat za vytváření nové informace ve smyslu ust. § 2 odst. 4 zákona o svobodném přístupu k informacím. Protože žalobci byly zaslány všechny kopie smluv a dohod, nebyl dle žalovaného důvod vytvářet jakýkoli seznam, pokud jím povinný subjekt nedisponoval. Navíc uvedl, že některé údaje může žadatel vyčíst přímo ze smluv samotných.

[21] Ačkoli z bodu 4. žádosti bylo zcela zřejmé, že žalobce žádal po povinném subjektu seznam všech smluv a dohod, která uzavřela obec Podolí v uvedeném období, povinný subjekt pouze přípisem odkázal na dříve poskytnuté kopie smluv a dohod. Povinný subjekt tedy žalobci neposkytl informaci, kterou požadoval (seznam smluv) a namísto toho odkázal na dříve poskytnuté (jiné) informace. Jelikož ze stížnosti žalobce vyplývá, že účelem jeho žádosti o seznam smluv byla možnost ověření, zda mu dříve byly poskytnuty všechny kopie smluv, je zřejmé, že odkaz na dříve poskytnuté jednotlivé smlouvy nemohl být považován za uspokojení jeho žádosti.

[22] Pod bodem 6. žalobce žádal „*informace o tom, která osoba je odpovědná za zařazení či nezařazení příspěvků od jednotlivých autorů do zpravodaje Obce Podolí*“, „*informace, zda o takovém rozhodnutí existuje nějaký záznam, zápis či jiný písemný dokument*“ a o sdělení „*kde je možné žádat informaci o tom, kdo je autorem článku ve zpravodaji Obce Podolí, není-li tento autor za článkem uveden*“, ani tyto informace mu však nebyly poskytnuty. Povinný subjekt se omezil na konstatování „*Osoba odpovědná za zařazení či nezařazení příspěvků do zpravodaje obce Podolí je šéfredaktorka paní Z. K.*“, čímž poskytl žalobci odpověď jen na první část požadovaného bodu, ke zbývajícím částem (co se týče informací, zda existuje záznam či jiný dokument o zařazení příspěvků do zpravodaje, a co se týče informace, kde je možné žádat informace o autorech článku ve zpravodaji) se však žádným způsobem nevyjádřil. Žalovaný v napadeném rozhodnutí připustil, že povinný subjekt se přímo nevyjádřil k poskytování informací o autorech jednotlivých článků, nicméně uvedl, že pokud se jedná o fyzickou osobu, není možné v režimu zákona o svobodném přístupu k informacím tuto informaci poskytnout s ohledem na ochranu osobních údajů. V ostatním žalobce odkázal na zákon č. 46/2000 Sb., o právech a povinnostech při vydávání periodického tisku a o změně některých zákonů. K zařazování či nezařazování příspěvků od jednotlivých autorů do zpravodaje žalovaný uvedl, že pokud k tomuto neexistuje žádný dokument, není možné jej ani poskytnout.

[23] Podle ust. § 15 odst. 1 zákona o svobodném přístupu k informacím musí povinný subjekt vydat rozhodnutí o odmítnutí (části) žádosti, pokud žádosti, byť i jen zčásti nevyhoví, s výjimkou případů, kdy se žádost odloží. Ust. § 16 odst. 1 téhož zákona potom dává žadateli k dispozici opravný prostředek – odvolání, o kterém je povinen rozhodnout nadřízený orgán. Soud poté při přezkumu rozhodnutí o odvolání přezkoumává, zda důvody pro odmítnutí žádosti jsou dány či nikoliv.

[24] Protože v projednávaném případě povinný subjekt žádosti žalobce o informace částečně nevyhověl (žalobci neposkytl kopie smluv a faktur vztahujících se k pracím na výstavbě mokřadů (bod 3.), seznam smluv a dohod uzavřených obcí Podolí (bod 4.), ani informaci týkající se poskytování informací o autorech článků ve zpravodaji a informaci, zda existuje záznam či jiný dokument o zařazování či nezařazování článků do zpravodaje (bod 6.)), byl povinen vydat rozhodnutí o odmítnutí žádosti podle ust. § 15 odst. 1 zákona o svobodném přístupu k informacím, splňující náležitosti ust. § 68 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád.

[25] Povinný subjekt však žádné rozhodnutí o odmítnutí nevydal a body 3., 4. a části bodu 6. žádosti vyřídil pouhým neformálním odkazem na jiné, již poskytnuté informace, resp. je nevyřídil vůbec. Tím postupoval v rozporu se zákonem o svobodném přístupu k informacím.

[26] Na situace, kdy povinný subjekt rozhodnutí o (částečném) odmítnutí žádosti nevydá, pamatuje ust. § 16a odst. 1 písm. c) zákona o svobodném přístupu k informacím, podle něhož lze proti takovému postupu podat stížnost. O stížnosti rozhoduje nadřízený správní orgán některým ze způsobů uvedených v § 16a odst. 6 zákona o svobodném přístupu k informacím.

[27] V projednávaném případě žalovaný přezkoumal stížnost žalobce směřující proti postupu vyřizování žádosti a vydal rozhodnutí podle ust. § 16a odst. 6 písm. a) zákona o svobodném přístupu k informacím, tedy postup povinného subjektu potvrdil.

[28] Jak však vyplývá z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 6. 2009, č. j. 2 As 44/2008-72, dostupného na www.nssoud.cz, „rozhodnutí podle § 16a odst. 6 písm. a) informačního zákona spočívající v potvrzení postupu povinného subjektu (který zvolil stěžovatel v napadeném rozhodnutí), je ze samotné povahy stížnosti na nevydání rozhodnutí o (částečném) odmítnutí žádosti možné pouze tam, kde povinnému subjektu, i přes částečné nevyhovění žádosti, vůbec nevznikla povinnost vydávat rozhodnutí o odmítnutí žádosti. Typickým příkladem je situace, kdy se žádost odkládá pro nedostatek údajů o žadateli [§ 14 odst. 5 písm. a) informačního zákona], dále z důvodu, že se požadované informace nevztahují k působnosti povinného subjektu [§ 14 odst. 5 písm. c) informačního zákona], nebo proto, že žadatel v zákonem stanovené lhůtě neuhradí náklady spojené s poskytnutím informace (§ 17 odst. 5 informačního zákona). Z logiky věci je zřejmé, že stěžovatel by mohl postupovat podle § 16a odst. 6 písm. a) informačního zákona také tehdy, pokud by se tvrzení žadatele, že mu informace částečně poskytnuty nebyly, neukázalo jako opodstatněné, tedy případ, kdy by informace k žádosti přes odlišné mínění žadatele byly poskytnuty vyčerpávajícím způsobem.“

[29] V daném případě byl tedy postup žalovaného, který vydal rozhodnutí podle ust. § 16a odst. 6 písm. a) zákona o svobodném přístupu k informacím vyloučen, neboť v částech 3., 4. a 6., v nichž žalobce požadoval kopie smluv a faktur vztahujících se k pracím na výstavbě mokřadů, seznam smluv a dohod uzavřených obcí Podolí, informaci týkající se poskytování informací o autorech článků ve zpravodaji a informaci, zda existuje záznam či jiný dokument o zařazování či nezařazování článků do zpravodaje, byla jeho žádost *de facto* odmítnuta, a to se mělo stát formou rozhodnutí podle ust. § 15 odst. 1 zákona o svobodném přístupu k informacím. Protože žalovaný nemohl postupovat ani podle ust. § 16a odst. 6 písm. c) zákona o svobodném přístupu k informacím a věc převzít (jednalo se o věc spadající do samostatné působnosti obce), nezbývalo mu než o stížnosti žalobce rozhodnout postupem podle ust. § 16a odst. 6 písm. b) zákona o svobodném přístupu k informacím a přikázat povinnému subjektu, aby v zákonem stanovené lhůtě žádost vyřídil.

[30] Soud připouští, že dle zákona o svobodném přístupu k informacím se informační povinnost vztahuje pouze k informacím reálně existujícím. Podle ust. § 3 odst. 3 zákona o svobodném přístupu k informacím se informací pro účely tohoto zákona rozumí jakýkoliv obsah nebo jeho část v jakémkoliv podobě, zaznamenaný na jakémkoliv nosiči, zejména obsah písemného záznamu na listině, záznamu uloženého v elektronické podobě nebo záznamu zvukového, obrazového nebo audiovizuálního. Musí se tedy jednat o „obsah nebo jeho část“, který je určitým způsobem zaznamenan, tj. zachycen. Pokud určitá skutečnost sice nastala, ale vůbec nebyla zaznamenána (např. z ústního jednání se nepořizoval žádný záznam) nebo pokud určitá informace vůbec nikdy neexistovala (např. žádné jednání, z něhož je žadatelem požadován záznam, neproběhlo), je samozřejmé, že požadavek na poskytnutí této informace

nemůže být uspokojen (srov. *Furek, A., Rothanzl, L., Jírovec, T. Zákon o svobodném přístupu k informacím*. Praha: Nakladatelství C. H. Beck, 2016, s. 166).

[31] Pokud tedy určité požadované informace nebyly pořízeny, resp. neexistují, povinný subjekt je pochopitelně není povinen žadateli poskytovat, vždy je však povinen žadateli přezkoumatelným způsobem sdělit, že požadované informace neexistují.

[32] V daném případě z informací poskytnutých žalobci ani z doprovodného sdělení není zřejmé, že by důvodem pro neposkytnutí požadovaných informací žalobci byla jejich neexistence. Žalobci tak nemohlo být známo, zda mu požadované informace (smlouvy a faktury týkající se prací na mokřadech, seznam smluv a dohod uzavřených obcí, osoba poskytující informace o autorech článků, záznam o zařazování/nezařazování článků do zpravodaje) nebyly poskytnuty z důvodu, že neexistují, nebo zda existují, ale povinný subjekt je odmítl žalobci poskytnout.

[33] Žalovaný v napadeném rozhodnutí sice vycházel z toho, že část požadovaných informací neexistuje, a proto tyto informace nebyly žalobci poskytnuty (seznam smluv a dohod uzavřených obcí, záznam o zařazování článků do zpravodaje). Tímto postupem však došlo z jeho strany k věcnému posouzení žádosti, které mělo být učiněno primárně ze strany povinného subjektu (ve formě rozhodnutí o odmítnutí (části) žádosti podle ust. § 15 odst. 1 zákona o svobodném přístupu k informacím). Je totiž namístě, aby důvody odmítnutí podléhaly přezkumu jak v odvolacím řízení, tak v řízení před soudem. Tím, že v daném případě se tyto důvody neposkytnutí informací objevily poprvé v napadeném rozhodnutí, byl žalobce za dané specifické situace fakticky zbaven možnosti odvolacího přezkumu tohoto závěru a byla tak porušena zásada dvojinstančnosti řízení. Ze stejného důvodu nemůže obstát ani odůvodnění žalovaného týkající se informací ohledně poskytování informací o autorech článků ve zpravodaji. I v tomto případě se totiž tento názor objevil poprvé v napadeném rozhodnutí a žalobce tak ztratil možnost bránit se proti němu odvoláním.

VI. Závěr a náklady řízení

[34] Krajský soud v Brně ze všech uvedených důvodů dospěl k závěru, že tím, že žalovaný potvrdil postup povinného subjektu, který žádost o informace v částech týkajících se bodů 3., 4. a 6. fakticky odmítl, avšak nevydal o tom přezkoumatelné rozhodnutí podle ust. § 15 odst. 1 zákona o svobodném přístupu k informacím, zatížil správní řízení vadou, která měla za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé [§ 76 odst. 1 písm. c) s. ř. s.]. Soud proto napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení (§ 78 odst. 4 s. ř. s.). V dalším řízení bude na správních orgánech, aby se přezkoumatelným a procesně řádným způsobem vypořádaly se všemi částmi bodů 3., 4. a 6. žádosti o informace, přitom budou vázány shora uvedeným právním názorem soudu (§ 78 odst. 5 s. ř. s.). Primárně bude třeba, aby se povinný subjekt zabýval otázkou, zda požadované informace existují, a tyto následně buď poskytne, nebo bude povinen žádost (částečně) odmítnout, a to v souladu se zákonem o svobodném přístupu k informacím.

[35] Zdejší soud pro úplnost dodává, že v rámci soudního přezkumu podle § 16 odst. 4 zákona o svobodném přístupu k informacím existuje výluka z kasačního principu řízení dle s. ř. s. Soud přezkoumá, zda jsou dány důvody pro odmítnutí žádosti a nejsou-li žádné, zruší

rozhodnutí o odvolání a rozhodnutí povinného subjektu o odmítnutí žádosti a povinnému subjektu nařídí požadované informace poskytnout. Krajský soud však v rámci přezkumu rozhodnutí žalovaného dospěl k závěru, že nelze s ohledem na charakter požadovaných informací bez dalšího ani *prima vista* posoudit, zda by odmítnutí poskytnutí nesvědčilo nějaký z důvodů předvídaných zákonem o svobodném přístupu k informacím. Proto soud nepostupoval podle § 16 odst. 4 zákona o svobodném přístupu k informacím (a dle návrhu žalobce) a sám nenařídil poskytnutí požadovaných informací, nýbrž podle § 78 odst. 1 s. ř. s. napadené rozhodnutí zrušil a povinný subjekt v souladu s § 78 odst. 5 s. ř. s. zavázal, jakými otázkami se má pro řádné vyřízení žádosti o poskytnutí informací v dalším řízení zabývat.

[36] O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl.

[37] Žalobce dosáhl v řízení o žalobě plného úspěchu, a proto má právo na náhradu nákladů řízení vůči žalovanému. Odměna advokáta žalobce a náhrada hotových výdajů byla stanovena podle § 35 odst. 2 s. ř. s. a vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění pozdějších předpisů. V daném případě se jednalo o dva úkony právní služby (převzetí a příprava zastoupení, žaloba) a dva režijní paušály, a to ve výši $2 \times 3 \text{ 100 Kč}$ a $2 \times 300 \text{ Kč}$ [§ 7 bod 5., § 9 odst. 4 písm. d), § 11 odst. 1 písm. a), d), § 13 odst. 3 advokátního tarifu], tedy celkem 6.800 Kč. Žalobci dále přísluší náhrada za zaplacený soudní poplatek za žalobu ve výši 3 000 Kč. Celkem tedy byla žalobci vůči žalovanému přiznána náhrada nákladů ve výši 9.800 Kč. K jejímu zaplacení soud určil přiměřenou lhůtu.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 30. srpna 2017

JUDr. Zuzana Bystřická, v.r.
předsedkyně senátu